A tárgyaknak életük van. Az ötlettől, az anyagba formálódásukon keresztül egészen míg végleges formájukat el nem nyerik. Amikor az alkotó hátradől, nyújtózik egyet és azt mondja: kész. De vajon van-e olyan, hogy kész? Hogy végleges? A gondolat megáll-e? És a tárgy vajon nem kap ezen a ponton egy újfajta szabadságot? Mint amikor a szülő elengedi a gyermeke kezét. Félti bár, de néha el kell engedni, hogy önálló életet élhessen. Ilyen gondolatok húzódnak meg az **Élet-Út** írásai mögött,

hiszen igyekszünk az alkotási, születési folyamatot már az ötletté alakulás stádiumában megragadni, és onnan kísérni végig - fotókon keresztül -, hogyan született meg a mű. De a folyamat itt nem áll meg. Ez csak az egyik fél. Az élete másik feléhez már az új otthon tartozik. Az elképzelt használat a valóságban próbálja ki magát, így alakítva a tárgyat tovább új környezetében. Ehhez a sorozatunkhoz várunk vissza olyan képeket, melyeken az alkotásaink új környezetükben láthatók.